พู่กันของสง่า มะยุระ รู้ไหมว่าท่านคือใคร

นำเสนอเมื่อ : 30 ต.ค. 2551

สง่า มะยุระ เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ ที่ อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี
ศึกษาวิชาสามัญที่โรงเรียนวัดสัปรสเทศ พร้อมกับฝึกวิชาวาดเขียนมาตั้งแต่เด็กกับอาจารย์อู๋ ที่วัดมะนาว อ. บางปลามา จ. สุพรรณบุรี ต่อมาได้มาอยู่กับอาจารย์ม่วนที่วัดสุวรรณาราม คลองบางกอกน้อย ธนบุรี
จึงได้มีโอกาสเรียนวาดเขียนกับครูสอิ้งที่อยู่ข้างวัดนั้น
ครูสอิ้งพาไปช่วยเขียนลายรดน้ำที่หน้าต่างพระวิหารวัดพระเชตุพนฯ
ต่อมาได้ไปสมัครทำงานเขียนพานแว่นฟ้ากับคุณผิน และเขียนตู้พระมาลัยที่วัดมหาธาตุ

สง่า มะยุระ ได้รู้จักกับหลวงเจนจิตรยง ช่างเขียนอันลือชื่อในสมัยนั้น
ท่านชวนให้ไปช่วยเขียนลายบนโถกะยาคู โดยเอาฟักทองมากลึงให้เหมือนโถและจะต้องให้เสร็จในวันเดียว
มิฉะนั้นฟักทองจะเหี่ยว ทั้งสองท่านช่วยกันเขียนจนเสร็จ หลวงเจนจิตรยงชมฝีมือว่าดี
จึงชวนให้ไปช่วยเขียนที่วัดสุวรรณคีรีในคลองบางกอกน้อย
โดยมอบหมายให้เขียนลายรดน้ำที่บานประตูหน้าต่างโบสถ์ ต่อนั้นหลวงเจนฯ ท่านชราภาพมาก
เมื่อเห็นว่าเขางานแข็งดีจึงมอบหมายให้เขียนทั้งหมด นายสง่าต้องใช้เวลาเขียนถึงสี่เดือนจึงเสร็จ

ต่อมาได้รับเหมาเขียนพานแว่นฟ้าและตู้พระมาลัยให้นายอู๊ด ช่างหล่อ และส่งขายที่ร้านแถวเสาชิงช้า
ระยะนี้ต้องทำงานหนักมาก โดยเริ่มลงมือทำการเขียนตั้งแต่เช้าตลอดไปจนดึกดื่นจึงวางมือ เมื่อเขาอายุครบบวช
มารดาจึงจัดการบวชให้ โดยจำพรรษาที่วัดสุวรรณาราม ธนบุรี

ในระยะที่บวชสองพรรษานั้น
นายสง่าได้มีโอกาสเข้าไปเขียนภาพรามเกียรติ์ที่พระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดารามโดยมีพระเทวาภินิมมิต (ฉาย เทียมศิลป์ชัย) เป็นผู้อำนวยการเขียนภาพที่นั่น เขาได้ฝากฝีมือไว้บนผนังพระระเบียงอันเป็นที่ยกย่องกันมาก
หลังจากลาสิกขาแล้วก็มาตั้งร้านขายเครื่องดื่มที่หลังโรงพยาบาลศิริราช โดยให้บิดาเป็นผู้ขาย
ส่วนตนเองไปทำงานประจำที่ร้านคณะช่าง อันเป็นร้านช่างเขียนรับงานเขียนต่าง ๆ และทำบล็อกด้วย
ทำงานอยู่ร้านคณะช่างได้สองปีก็ลาออก และไปทำงานที่โรงพิมพ์บุญครอง

สง่าสมรสเมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๙ แล้วเลยคิดว่าจะตั้งตนด้วยการทำพู่กันขาย
เขาพากเพียรแก้ไขดัดแปลงพู่กันจนดีได้ระดับมาตรฐาน กิจการของเขาดำเนินมาด้วยดี
นับว่าเป็นโรงงานทำพู่กันแห่งแรกของเมืองไทย

เนื่องจาก สง่า มะยุระ
ได้เคยร่วมงานเขียนภาพที่พระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดารามกับพระเทวาภินิมมิต
ซึ่งคุณพระก็ได้ช่วยแก้ไขติชมให้ตลอด เขาจึงมีความเคารพและนับถือคุณพระเป็นครูตลอดมา
สมัยต่อมาเมื่อภาพเขียนที่วัดพระแก้วเกิดชำรุดเสียหายมาก
แม้ว่าเขาจะชราภาพมากก็ได้มีโอกาสเข้าไปช่วยเขียนซ่อม บางห้องก็เขียนใหม่ทั้งหมดจนสำเร็จ

ผลงานของ สง่า มะยุระ มีอยู่หลายแห่ง เช่น ออกแบบลวดลายตกแต่งหน้าบัน
ซุ้มประตูหน้าต่างให้พระอุโบสถวัดราชบูรณะ เชิงสะพานพุทธ ซึ่งสร้างขึ้นใหม่
และยังออกแบบให้วัดสัตหีบและวัดกอไผ่ที่อยุธยาเป็นต้น
ระยะหลังนี้เขามีฐานะมั่นคงร่ำรวยจากกิจการค้าโรงงานทำพู่กัน
เขาจึงช่วยทำงานแก่พระพุทธศาสนาโดยไม่รับเงินค่าจ้างเลย

บางครั้งถ้าทางวัดขาดแคลนเงินก็ยังช่วยทำบุญร่วมด้วย

สง่า มะยุระ ถึงแก่กรรมวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑
นับว่าเขาเป็นจิตรกรรุ่นเก่าที่มีอาชีพเป็นจิตรกรมาตลอด และตั้งตัวได้ด้วยความพากเพียร ละด้วยฝีมือโดยแท้

ข้อมูลที่เล่ามานี้ “ซองคำถาม” ได้มาจากหนังสือ พจนานุกรมศิลป์ ของสำนักพิมพ์เมืองโบราณ

“ข้อมูลสนับสนุนจากหนังสือ ๑๐๘ ซองคำถาม / สำนักพิมพ์สารคดี”

สำเนามาจากเว็บไซต์ สนุก.คอม